

Kongressen i 1900 vedtog at udtale, at det — bortset fra særlige Omstændigheder, om hvis Tilstedeværelse Arbejdsgiveren eller Selskabet under Ansvar maa dømme — i Almindelighed er rigtigt *ikke* at indføre Bestemmelsen om Fortabelse af de hensatte Udbytteandele i Kontrakterne vedrørende Udbyttedelingen.

Ministère du travail's Enquête over Udbyttedelingen giver følgende Oversigt over Arbejdernes og Funktionærernes Ret til hensatte Udbytteandele i de foran under Punkt E. 4—7 nævnte 24 Virksomheder, hvor en Hensættelse finder Sted:

I 17 af disse Virksomheder erhverver Arbejderen først definitivt Retten til den hensatte Udbytteandel, naar han har arbejdet i Virksomheden en vis Aarrække, der varierer fra 10 til 20 Aar. Forlader han Virksomheden inden dette Tidspunkt, fortaber han enhver Ret til den hensatte Andel, der da i Reglen enten overføres til de andre Arbejderes Konti eller fordeles sammen med det løbende Aars Udbytte eller fordeles selvstændigt efter særlige Regler.

I 9 Virksomheder erhverves den hensatte Del af Udbytteandelen *efterhaanden* af Arbejderen; saaledes erhverver Arbejderne i en Virksomhed (med 5 200 Arbejdere) definitivt $\frac{1}{3}$ af den hensatte Udbytteandel efter 8 Aars Tjeneste og Resten efter 12 Aars Tjeneste.

I 4 Virksomheder erhverves $\frac{1}{4}$ af den hensatte Udbytteandel definitivt efter 5 Aars Tjeneste, $\frac{1}{2}$ efter 10 Aars og $\frac{1}{4}$ efter 15 Aars Tjeneste.

Fra fornævnte Regler gælder dog visse Undtagelser.

Saaledes reduceres det Tidsrum, der skal hengaa, inden den hensatte Udbytteandel definitivt erhverves, i visse Tilfælde for Arbejdere over 60 Aar. I 11 Virksomheder gøres der andre Undtagelser: Funktionærer, som paa Grund af Sygdom eller Invaliditet maa forlade Virksomheden eller som afskediges paa Grund af Indskrænkninger i Driften, faar hele deres Andel udbetalt ved Afgang. En afdød Arbejders Arvinger faar straks efter hans Død udbetalt den hensatte Andel. I et Tilfælde (»Bon Marché«) faar Kvinderne, der forlader Virksomheden paa Grund af Giftermaal, hele den hensatte Udbytteandel udbetalt. I flere Reglementer bestemmes det endelig, at Chefen kan beslutte at lade den hensatte Udbytte udbetale til en Arbejder, som forlader Virksomheden, før han definitivt har erhvervet Ret til dette.

6. Kontrol fra Arbejdernes Side med Udbyttets Opgørelse. Udbytteandelenes Beregning og Anvendelse.

Som allerede tidligere omtalt fastsættes det i Almindelighed i de for Udbyttedelingen gældende Reglementer, at Virksomhedens Arbejdere og Funktionærer ikke i *Kraft af Udbyttedelingen* har nogen som helst Ret til at blande sig i Virksomhedens almindelige Ledelse, men at denne alene tilkommer Direktionen (Direktøren), som ikke overfor Udbyttedeltagerne er pligtig at gøre Rede herfor eller staa til Regnskab herfor.

Hvad angaar *Praktiseringen* af det for Virksomheden gældende *Udbyttedelings-System*, har adskillige Virksomheder, særligt Forsikringsselskaber og Pengeinstituter, ogsaa i denne Henseende i deres Reglement forbeholdt Direktionen (Direktøren) alene at træffe de fornødne Afgørelser vedrørende Reglementets Anvendelse og Fortolkning og angaaende Bestyrelsen af de ved Udbyttedelingen eventuelt skabte, særlige Fonds eller gensidige Hjelpekasser. Andre Virksomheder har imidlertid paa dette Omraade skabt raadgivende Komiteer, bestaaende af Funktionærer og Arbejdere — og valgt af disse — med den Opgave at deltage i Overvejelserne vedrørende Systemets Praktisering, eventuelle Forbedringer, Bestyrelsen af Fonds m. m.

Hvad endelig angaar Grundlaget for Udbyttedelings-Systemet, *Opgørelsen af den aarlige Status*, raader der ogsaa en ikke ringe Ængstelse for at give Arbejderne og Funk-